

सम्पत्

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः । ८ । २२१ ।
 “एवं दण्डविधिं कुण्याहामिकः एधिवीपतिः ।
 ग्रामजातिसम्पत्तेषु समययमिचारिणाम् ॥”)
 सम्पत्नी, स्त्री, (सम्पत्तेर्जनयेति । सम् + ऊङ् +
 ल्युट् । स्त्रियां ङीप् ।) सम्पत्नी । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 सम्पत्तः, पुं, (सम्पत्तेर् इति । सम् + ऊङ् + ल्युट् ।)
 यज्ञाभिः । तत्पठ्यायः । परिचायः २ उप-
 चायः ३ । इत्यमरः । २।७।२० ॥ सम्पत्तुह्योयि,
 त्रि । निविर्गच्छेदात्मन्यर्थः । यथा,—
 “प्रागुदकप्रवणं देशं समं वा परिसम्पत्तम् ॥”
 इति गोभिलसूत्रम् ॥
 सम्पत्तिः, त्रि, (सम् + कृष् + क्तः ।) सम्पत्ति-
 युक्तः । तत्पठ्यायः । अधिकर्हिः २ । इत्यमरः ।
 ३।१।११ ॥ अधिसम्पत्तिशाली ३ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । २।१४।२७ ॥
 “संभृष्टमनुजोपेतां सम्पत्तुविपणापणाम् ॥”
 नागविशेषे, पुं । इति महाभारतम् । १ ।
 ५७ । १७ ॥)
 सम्पत्तिः, स्त्री, (सम् + कृष् + क्तः ।) सम्पत्ति-
 युक्तः । अतिशयसम्पत्तिः । तत्पठ्यायः । यथा
 २ । इत्यमरः । ३ । २ । १० ॥ विधा ३ । इति
 जटाधरः ॥ (यथा, रघुः । ६ । १३ ।
 “चरणयोर्नखरागसम्पत्तिभि-
 र्मुकुटरत्नमरीचिभिरसृष्टम् ॥”)
 समेतः, त्रि, (सम् + आ + क्तः ।) सम्पत्-
 प्राप्तः । संयुक्तः । यथा,—
 “नामसमेतं कृतसङ्केतं वादयते ऋदु वेणुम् ।
 ननु मनुते तनुते तनुसङ्गतपवनचलितमपि
 रेणुम् ॥”
 इति श्रीजयदेवः ॥
 समेधितः, त्रि, सम्पत्तिर्हितः । संपूर्णधधातोः
 क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 समोदकं, स्त्री, (समं उदकं यत्र ।) मयिताह्वान-
 दधि । अर्द्धफलयुक्तघोलम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 तत्पठ्यायः । उद्दिष्टत् २ । इत्यमरः । २ । ७ ।
 १२६ ॥
 सम्पः, पुं, पतनम् । इति भूरिप्रयोगः ॥
 सम्पत्तिः, स्त्री, (सं + पद् + क्तः ।) विभवोत्-
 कर्षः । तत्पठ्यायः । श्रीः २ लक्ष्मीः ३ सम्पद् ४ ।
 इत्यमरः । २।८।२२ ॥ ऋद्धिः ५ । इति जटाधरः ॥
 भूतिः ६ । इति मेदिनी ॥ (यथा, कथासरित्-
 सागरे । २४ । १६१ ।
 “तदैव च ददौ तस्मै सुतां क्षेशविवर्द्धिताम् ।
 निजां शिवाय सम्पत्तिमिव मृदुलचरिताम् ॥”)
 सम्पत्, [दृ] स्त्री, (सं + पद् + क्तः ।) सम्पत्तिः ।
 इत्यमरः । २।८।२२ ॥ (यथा, रघुः । १ । ६४ ।
 “त्वयैव चित्त्यमानस्य गुरुणा ब्रह्मयोगिना ।
 साशुबन्धाः कथं न स्युः सम्पदो मे निरापदः ॥”)
 गुणोत्कर्षः । (यथा, किराते । ५ । २४ ।
 “गुणसम्पदा समाधिगम्य परं
 महिमानमत्र मण्डितं जगताम् ।

सम्पातः

नयशालिनि श्रिय इवाधिपतौ
 विरमन्ति न च्वलितमौषधयः ॥”)
 हारमेदः । इति मेदिनी ॥
 सम्पदं, स्त्री, (सम्पत् पदं यत्र ।) समं पदयुग्मम् ।
 इति शब्दमाला ॥
 सम्पहरः, पुं, (सं + पद् + क्तः ।) इति पुरुषो-
 त्तमदेवः । इत्युणादिकोऽप्यासृजलदत्तः ।)
 राजा । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
 सम्पन्नः, त्रि, (सं + पद् + क्तः ।) साधितः ।
 (यथा, पञ्चदशी । ८ । ८१ ।
 “लौकिकं वचनं सार्धं सम्पन्नं त्वत्प्रसादतः ॥”)
 सम्पत्तियुक्तः । इति मेदिनी ॥
 सम्परायः, पुं, (सम्पत् परे काले ईयते इति ।
 इण् + घञ् ।) आपत् । युद्धम् । उत्तरकालः ।
 इत्यमरः । ३ । ३ । १५० ॥
 सम्परायकं, स्त्री, युद्धम् । इत्यमरटीकायां भरतः ।
 २ । ८ । १०४ ॥
 सम्परायिकं, स्त्री, युद्धम् । इत्यमरटीकायां खामी ।
 २ । ८ । १०४ ॥
 सम्पर्कः, पुं, (सम् + पृच् + घञ् ।) मेलकः ।
 इति । इति मेदिनी ॥ संसर्गः । यथा,—
 “सम्पर्काद्ध्यते विप्रो जनने मरणीयं वि वा ।
 सम्पर्कविनिवर्तनां न प्रेतं नैव स्वतकम् ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥
 सम्पर्कः, [न] त्रि, (सं + पृच् + क्तः ।) “सं-
 चेति ।” ३।२।१४३ । इति धिनुण् ।) सम्पर्क-
 विशिष्टः । सम्पर्कशब्दादिप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
 इति केचित् ॥
 सम्पर्कयः, त्रि, सम्पर्कयुक्तः । सम्बन्धीयः ।
 सम्पर्कशब्दात् प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 सम्पा, स्त्री, (संप्रततीति । सं + पत + ङः । टाप् ।)
 विदुः । यथाह कश्चित् ।
 “रागात्मा तमसो विसारिविरहज्वालातिष्ठतेः
 स्मरा-
 विहा भूतगणात् पथोऽतिविषमाद्भ्रष्टा बभू-
 सत्पथात् ।
 पङ्कादेन मदेन पङ्किलतनुः सम्पाति सम्पाततः
 सम्पाभासुतुजङ्गस्य विजहौ यान्ती सजङ्गा-
 मयम् ॥”
 सम्पाकः, पुं, (सम्पत् पाको यस्य ।) आरवध-
 वृत्तः । इत्यमरः । २।४।२३ ॥ (यथा, सुश्रुते
 उत्तरतन्त्रे ६१ अध्याये ।
 “सम्पाकश्रेयसीसप्तपञ्चपासागोपोजुभिः ॥”)
 सम्पक्पाकश्च ॥
 सम्पाकः, त्रि, (सम्पत् पाको यस्य ।) तर्ककः ।
 वृष्टः । इति मेदिनी ॥ अल्पः । लम्पटः । इति
 धरणिः ॥
 सम्पाटः, पुं, तर्कः । इति शब्दमाला ॥
 सम्पातः, पुं, (सम् + पत + घञ् ।) पतनम् ।
 इति भूरिप्रयोगः ॥ (यथा, गीतायाम् । १ ।
 २० ।
 “प्रवृत्ते शब्दसम्पाते धनुषद्वयं पाण्डवः ।

सम्पुटः

२८१

दृष्टीकेशं तदा वाक्चमिदमाह महीपते ! ॥”)
 पक्षिणां गतिविशेषः । इति जटाधरः ॥
 सम्पातिः, पुं, अरुणपुत्रः । स च जटायुघोऽग्रजो
 भ्राता । यथा, रामायणे । ४ । ५६ । २ ।
 “सम्पातिर्नाम नाम्ना तु चिरजीवी विहङ्गमः ।
 भ्राता जटायुषः श्रीमान् विख्यातबलपौरुषः ॥”
 (यथा च तत्रैव गरुडवाक्ये । ३ । १४ । ३२ ।
 “द्वौ पुत्रौ विनतायास्तु गरुडोऽरुण एव च ।
 तस्माज्जातोऽहमरुणस्तु सम्पातिश्च ममाग्रजः ॥”
 यथाच महाभारते । १ । ६६ । ७० ।
 “अरुणस्य भाव्या श्येनी तु वीर्यवन्तौ महा-
 बलौ ।
 सम्पातिं जनयामास वीर्यवन्तं जटायुषम् ॥”
 तथा तत्रैव । ३ । २७८ । १ ।
 “सखा दशरथस्यासीत् जटायुररुणात्मजः ।
 यशराजो महावीरः सम्पातिर्यस्य सोदरः ॥”
 अस्य पञ्चदहन-विररणम् । यथा, रामायणे ।
 ४ । ५८ । ४—७ ।
 “पुरा वृचवधे वृत्ते स चाह्वय जयैविशौ ।
 आदित्यमुपयातौ खे ज्वलन्तं रश्मिमालिनम् ॥
 आदित्याकाशमार्गेण जवेन खर्गतौ भृशम् ।
 मध्यं प्राप्ते तु सूर्यं तु जटायुरवसीदति ॥
 तमहं भ्रातरं दृष्ट्वा सूर्यरश्मिभिरर्हितम् ।
 पक्षाभ्यां क्वाद्यामास स्नेहात् परमविलम्बम् ॥
 निर्दग्धपक्षः पतितो विन्ध्येऽहं वानरर्षभाः ।
 अहमस्मिन् वसन् भ्रातुः प्रवृत्तिं नोपलक्षये ।
 जटायुषस्त्वेषुक्तो भ्राता सम्पातिना तदा ॥”)
 सम्पातिकः, पुं, (सम्पातिरेव । स्वार्थे कन् ।)
 गरुडज्येष्ठपुत्रः । इति शब्दमाला (अरुणस्य
 ज्येष्ठपुत्रः । इति पुराणम् ॥)
 सम्पादकः, पुं, (सम्पादयतीति । सं + पद् + क्तः
 + क्तुल् ।) निष्पादकः । सम्पन्नकर्त्ता ॥
 सम्पादनं, स्त्री, निष्पादनम् । संपूर्णकषात्त-
 पदधातोर्नट्- (ल्युट्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 (यथा, कथासरित्सागरे । १५ । १४६
 “संभाष्य सिद्धुदयमात्मचिकीर्षितस्य
 सम्पादनाय सुतरां जगद्गुरुः प्रयत्नम् ॥”)
 सम्पादितः, त्रि, निष्पादितः । संपूर्णकषात्त-
 पदधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
 सम्पीडनं, स्त्री, सम्पत्प्रकारेण यथनम् । सं-
 पूर्वपीडधातोर्नट्- (ल्युट्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 सम्पीतिः, स्त्री, सम्पत्पानम् । संपूर्वपाधातोः
 क्तप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥
 सम्पुटः, पुं, (सं + पुट् + क्तः ।) कुशवकः ।
 इत्यजयः ॥ पेटा । इति हेमचन्द्रः ॥ एकजा-
 तीयोभयमध्यवर्ती । यथा, तन्त्रसारः ।
 “सकामः संपुटो जघो निष्कामः संपुटं विना ।”
 तथा च तत्रैव ।
 “केवलां मातृकां कृत्वा मातृका तारसंपुटा ।
 मातृकापुटितं तारं न्यसेत् साधकसक्तमः ॥”
 रतिवन्धविशेषः । तन्त्रचरणं यथा,—
 “संप्रथार्योभयोः पादौ श्रय्यागतकपोलकः ।